

CQ SOTA fra LA/MR-001 Pyttegga (1999 moh.)

LJ4CD Ola-Matti Mittigård

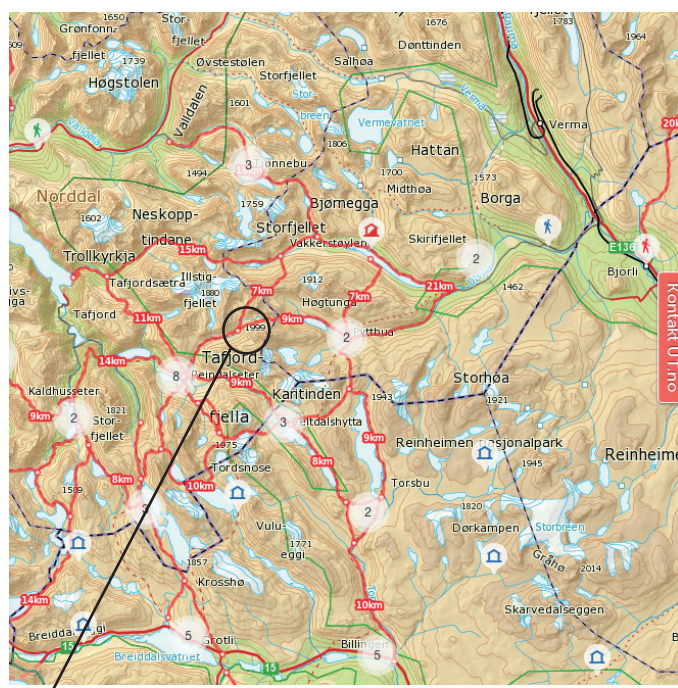
Er det mulig å kombinere lærerjobb, redaktørverv, hobby og friluftsliv? Svaret er ja. I tillegg om man har velvillige kollegaer, nysgjerrige elever og litt radioutstyr. 28.8.14 var elevene fra Lesjaskog ungdomsskole på fjelltur til den høyeste toppen i Møre og Romsdal. Jeg var med som lærer, men må innrømme at jeg nok tenkte mest på å få aktivert Pyttegga i SOTA-programmet. Til det kreves 4 godkjente kontakter.

Turen gikk fra Brøste til Pyttbu den 27.8, og dagen etter gjorde vi turen til Pyttegga. Pyttbu er en stor og flott turistforeningshytte med 50 sengeplasser. De 800+ høydemetrene fra hytta til toppen tar omtrent tre timer å gå en vei, så det er i grunn en full dag tur/retur. Vi var veldig heldige med været, og det var omtrent vindstille. Alle elevene i ungdomsskolen ved Lesjaskog kom til topps med godt humør og uten sutring. Det er bra!

Jeg hadde med meg Yaesu 817, 12m glassfibermast, W3DZZ og et lite blybatteri. Det gjorde at jeg var i stand til å få kjørt radio både fra Pyttbu onsdagskveld og Pyttegga torsdags ettermiddag. Ikke nødvendigvis det aller letteste utstyret, men jeg har godt av trimmen!

En del elever fulgte nøye med på hva jeg drev med da jeg rigget opp antenne og utstyr, og jeg hadde interesserte ungdommer rundt meg hele kvelden. Det er selvsagt støyfritt og fint på et sted der det verken er strøm eller mobildekning – og elevene har godt av å bli eksponert for andre muligheter enn bare mobiltelefon. De fleste har ikke sett noe radioutstyr, enn kanskje jaktradio. Det ble pratet om mange emner knyttet til hobbyen rundt radiobordet onsdagskveld på Pyttbu.

Til topps var jeg spent på forholdene på HF som var noe rufsete dagen før. Jeg kjørte ikke mer enn 8-10 kontakter onsdag med høyst variable rapporter. Det var rimelig dødt da jeg starta å snurre hjul på min trofaste Yaesu ft-817. Jeg la meg rundt 14.285 som er senter for QRP-aktivitet og sotakjøring. Der kalla jeg CQ Sota i det som følte som en evighet når en har litt utålmodig ungdommer rundt seg som gjerne ville høre mange svare meg. Heldigvis løsna det etter et par kontakter, og jeg fikk en liten pile-up som varte en halvtimes tid. Elevene klappa og hoia da jeg passerte de magiske 4 kontaktene! Det var artig. Det ble totalt kjørt 33 qsoer fra Pyttegga, lengst unna var N7UN i USA. Elevene og lærerkollegaene mine starta på returen til Pyttbu, mens jeg avslutta radiokjøringen i ro og mak. Etterpå ble det tid til kaffe og mat, før jeg starta på klatringa nedover, som jeg i grunn synes er verre enn å bryte seg oppover. Jeg takker velvillige kollegaer for at jeg fikk lov til å dyrke radiohobbyen på toppen!

Den sorte sirkelen viser toppen av Pyttegga. Vi kom østfra, fra Bjorlisiden.

På forhånd hadde jeg annonsert turen på Sotawatch, som er et cluster for sota-stasjoner. De mest ivrige chaserne/jakterne følger med på det. I tillegg er det ikke ulovlig å «spotte» seg selv når man er på plass, for tiden er som regel noe begrenset om man er langt av sted. Etter noen QSOer var jeg nok også clustret på det velkjente Dx Summit.fi, og det var da det virkelig tok av. Det viser hvor innvevd Internettet er blitt i hobbyen vår, både på godt og vondt. Denne gangen mest godt for min del.

Etterarbeidet er kurant når man kan laste loggen inn på Sotadata.org.uk, Clublog og Lotw. I tillegg er det veldig hyggelig å skrive ut noen QSL-kort når man har strevd litt ekstra. SOTA er et kinderegge som innbyr til fysisk aktivitet, eksperimentering med antenner/utstyr og effekt, samt fantastisk artige radiokontakter med hyggelige folk rundt om. Det anbefales i fjellandet Norge!

Bilde 1: Mot toppen av Pyttegga (1999 moh.) – bare litt igjen ... pjo.

Bilde 2: Fantastisk utsikt nordvestover i klarværet som velsignet oss.

Bilde 3: LJ4CD kjører SOTA, mens Vegard og Marius i 10.klasse følger med.

Bilde 4: Yaesu 817 + 7.2ah blybatteri gjør jobben.

Bilde 5: På toppen med glassfibermast og W3DZZ.

Bilde 6: Obligatorisk i disse selfietider, LJ4CD.